Armas ristirahwa suggo!
Waatke ilma kurja luggo,
Mis weel meie hulkas ligub;
Kuidas teine teist siin risub!

Igga warras sallamahti
Peab ööd ja päwad wahti:
Kuidas teise omma wõtta,
Sellega siis kõrwal' tõtta.

Lähhäb kõrtsi, joob ja uhkleb,
Arwab: „kes mind teab ehk nuhtleb!"
Mõtleb: „se on õige parras,
Otsigo, kes on se warras?!"

Agga — kui se ülles tulleb,
Kül siis südda wallus pölleb,
Sest et witsad, keppid nahka
Löwad löhki, kärna, pahka.

Esmalt warras, kui ta õppib,
Siit ja seält weel wähhä noppib, —
Sest saab kül jo allus-jureks:
Pärrast himmo lähhäb sureks!

Oh! keik ristirahwa suggo!
Jätke sedda pahha luggo!
Kuulge sedda kässo sanna:
„Ärge wõtke teise omma!"

Mõtle! — pärrast selle ello,
Waewab põrgo tulle wallo
Iggawest so hinge, ihho!
Noua! noua omma rahho!!

Allandus ja armastus.

Kes allandusses ellawad
Ja kohto käsud piddawad,
Neil õn on sest, mis teggewad,
Ja armo päiwi näggewad.

Mis ello on se ilma peal,
Kui agga matra warral teal
Peab sanna kuulma, teggema
Ja nenda waewa näggema!

Kui mitto neid kes orjawad
Ja ennest'l waewa teggewad;